

ГОДИНА XV
БРОЈ 22
16. Мај 2011.

Часопис
ученика
ОШ
„Десанка
Максимовић“

Десанка Максимовић рођена је 16. маја 1898. у селу Рабровици у околини Ваљева. Отац јој је био учитељ. Основну школу и гимназију завршила је у Бранковини и Ваљеву. После Првог светског рата уписује се на Филозофски факултет у Београду где студира светску књижевност, општу и историју уметности. Дипломирала је 1923., а једну годину провела је на усавршавању у Паризу као стипендиста француске владе. Кратко је радила у учитељској школи у Дубровнику и онда прешла у Београд где је као професор радила у I женској гимназији. Почетком Другог светског рата добија пензију, али се у службу враћа 1944. и у истој школи остаје до коначног пензионисања-1953.

Срце Десанке Максимовић, најпространије и најплеменитије срце за које се на овим просторима зна, стало је 11. фебруара 1993. То срце, главни јунак поезије Десанке Максимовић, одселило се у вечност народног памћења, а тако и у само средиште српског језика.

Десанка Максимовић (1898 - 1993)

ПРОЛЕЋНА ПЕСМА

Осећам вечерас, док посматрам
ласте и пупољке ране,
како срце моје полагано расте,
ко видик у лепе насмејане дане.

Како с младим биљем постаје све
веће и лако ко крило,
и како му цело једно небо среће
и пакао бола не би доста било.

Како чезне за свим што би живот
мого лепог да му даде,
и да му ничега не би било много:
Тако су велике чежње му и наде.

Осећам да досад све је било
шала мога срца врела,
да још ником нисам своју љубав
дала,
колику бих могла и колику хтела.

Да у мени цела нежна плима
речи неречених;
Да бих срце могла поклањати
свима,
и да опет много остане га мени.

*Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац*

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Дарко Вранић

Штампа:
Књижара "Нај"
Горњи Милановац

www.wikipedia.org

Шта је Википедија?

Замислите свет у коме свака особа има слободан приступ целокупном људском знању. Википедија је енциклопедија слободног садржаја коју свако може да чита и уређује.

Википедија је започела као пројекат на енглеском језику, 15. јануара 2001. Енглеском се убрзо придружило немачко издање, а ускоро су отворена и издања на многим другим језицима. Улажу се велики напори да се истакне међународна природа овог пројекта. Иако је енглеско издање, са преко два милиона чланака, још увек највеће, Википедија укупно има преко седамнаест милиона чланака на више од 250 језика. Нека од ових издања су прилично велика, док су друга тек у зачетку.

Википедија је заснована на уверењу да практично свако поседује неко знање које може да подели са другима. Википедијини уредници имају од седам до седамдесет и више година и сви они пружају свој допринос у изградњи најисцрпнијег заједничког образовног пројекта икада. Верујемо да свака особа има право да учи, али и да свако може (и треба) да научи друге нечему.

Википедија на српском језику (<http://www.sr.wikipedia.org>) је верзија Википедије, слободне енциклопедије, на српском језику која је настала 16. фебруара 2003. Википедија на српском језику је 20. новембра 2009. добила 100.000-ти чланак. Ова верзија Википедије тренутно има 141.394 чланка. Википедија на српском језику је по броју чланака највећа јужнословенска Википедија, а на листи свих Википедија тренутно заузима 27. место.

Српско издање Википедије се 2007. и 2008. године нашло на списку 50 најбољих интернет страница на српском језику у избору часописа *PC-Press*.

Према одлуци стручног жирија „Веб феста“, Википедија на српском језику је проглашена за најбољи сајт у области едукације за 2009. годину.

Ко су људи који чине википедијанску заједницу?

На Википедији свако може да започне или измени чланак у року од неколико секунди, тако да ниједан чланак нема само једног аутора. Десетине, чак стотине људи раде заједно и заједничким напорима унапређују садржај сваког чланка. Услед овога, ниједан чланак никада није завршен тј. радови су увек у току, како би чланци постајали темељнији и квалитетнији. Вредни доприноси долазе и од стране анонимних сарадника који 'у пролазу' примете да нешто може да се поправи или уреди. Многим од њих се свиди и убрзо постају саставни део волонтерске википедијанске заједнице. Када дође до несугласица, постоје механизми којима се оне превазилазе.

Како да postanем Википедијанац?

Лако, све што је потребно јесте да посетите Википедију и почнете да је уређујете. Додајте нови чланак, проширите већ постојећи, или просто, унапредите стил којим је написан. Сигурни смо да ће вам се свидети, а можда ћете и сами постати део најбрже растућег Интернет феномена данашњице!

Сав текст и већина слика на Википедији сматрају се слободним садржајем. Ово значи да се тај садржај може слободно користити, мењати, умножавати и редистрибуирати.

Тачност Википедије

Пошто свако може да учествује у објављивању чланака, увек имате и неких непроверених и необјективних информација, али се оне веома кратко задржавају на Википедији, типа: *На почетку сваког прелазног рока Лео Меси долази у Звезду, а Кристијано Роналдо у Партизан*. Доказано је да су странице на немачком језику, које су такође критиковане, заправо, веродостојније од online издања угледнијих немачких енциклопедија.

Савет

Слободно користите Википедију, али информације које су вам битне упоредите са још неким извором.

Дарко Вранић, проф. информатике

ИНКЛУЗИЈА - ШКОЛА ПО МЕРИ СВАКОГ ДЕТЕТА

(прихватање разлика међу нама или дивна идеја иза неразумљиве речи)

У свим школама Србије школска 2010/2011. започела је новином, увођењем инклузивног образовања. Ова идеја у светској школској пракси одавно живи и ослања се на много докумената који се баве људским правима. У нашој земљи идеја инклузије уткана је у Устав, Закон о основама система образовања и васпитања, Закон о

друштвеној бризи о деци и Закон о основној школи.

Сви кључни међународни и наведени домаћи документи подразумевају да:

- Сва деца могу да уче и имају право на образовање и васпитање;
- Деца најбоље уче у природној вршњачкој групи - зато треба да имају образовање у редовним предшколским, основним и средњошколским установама;
- Наставници и школе треба да прилагоде начин рада тако да излазе у сусрет потребама деце, а не обрнуто;
- Некој деци потребна је додатна помоћ у образовању.

Део контраверзи око појма инклузије свакако има корене и у (несрећном) одабиру термина који ће се користити у домаћој пракси. Код нас се усталио обичај да непреведени, или чак духу српског језика неприлагођени изрази непосредно улазе у свакодневну употребу. Реч *инклузија* је од самог почетка код неких доживљена као *туђица*, што на културном и политичком плану, оптерећеном бројним неспоразумима и сукобима са делом међународне заједнице у блиској прошлости, изазива очекивани отпор. Можда би све донекле било једноставније, да се од почетка говорило о *укључивању* и *укључивом образовању*.

Такође, код нас се одомаћио погрешан израз "деца/особе са посебним потребама", уместо **деца/особе са потребом за друштвеном подршком**. То су оне индивидуе којима је из здравствених, образовних, психолошких, социјалних или неких других разлога неопходна подршка друштва у *задовољавању својих потреба било које врсте*. Та подршка се не огледа у милосрдном и сажаливом односу већ у креирању средине која је прилагођена њиховом начину задовољавања потреба. Оно што су степенице за „неометене“, то су рампе (косе равни) или лифтови за особе које се у кретању служе колицима; оно што је за дете без „ометености“ класичан штампани уџбеник, то је за дете слабијег вида уџбеник писан Брајевом азбуком.

Инклузија је питање друштва, а не само питање школе и образовања. Иако се инклузија везује првенствено за образовни систем, она значи нешто много више: припадност друштву без ограничења и равноправно учешће свих у свим аспектима живота једне заједнице.

Инклузивно друштво подразумева атмосферу прихватања и осетљивости сваког појединца према различитости међу људима, схватајући то као богатство, а не препреку. То је заједница у којој се разлике међу људима поштују и цене, друштво које се активно бори против дискриминације и предрасуда. Друштво које брине о свим својим грађанима, а посебно о маргинализованим групама. Маргинализовани или дискриминисани су они појединци који су другачији због свог етничког порекла, посебних способности, животних околности, менталних или физичких ограничења или болести. Инклузија представља став да је неопходно мењати школу како би свако дете напредовало према сопственим могућностима.

Инклузивна школа је образовна институција којој свако припада, место где је свако прихваћен, подржан је од других и други га подржавају у циљу задовољавања својих и туђих образовних потреба. Школа која доследно спроводи инклузију има општи циљ да за *свако дете* (обдарено, просечних или смањених способности) створи услове да се оно развија у границама својих способности. То подразумева да ученик којем је потребна додатна подршка и његова породица, нису више заборављени и остављени у своја четири зида, већ се активно укључују у свакодневни живот и користе своја људска права.

Школа се сада мења и отвара за децу са различитим образовним потребама, јер специјалне школе полако мењају своју улогу.

Кључно обележје школе отворене за сву децу представља психосоцијална подршка која подразумева:

- Прилагођавање програма (садржајно и методички) и школског простора образовним могућностима различите деце;
- Стварање атмосфере подршке и добродошлице сваком детету од стране свих запослених у школи, других ученика и њихових родитеља.

Инклузивно образовање је такав систем у коме се деца са потребом за друштвеном подршком образују под равноправним условима, заједно са свом другом децом, и у средини прилагођеној сваком детету и у свим аспектима - техничким, организацијским, кадровским, материјалним и другим.

Добити од инклузивног образовања

1. **За ученике са тешкоћама у развоју**
 - Постизање академског успеха примереног њиховим способностима;
 - Откривање и подстицање развоја очуваних способности;
 - Подстицање интелектуалног, емоционалног и социјалног развоја;
 - Боља социјална интеграција и социјализација- стварање услова за
 - избегавање активне и пасивне социјалне изолације;
 - Развој комуникацијских способности детета-изражавање жеља, потреба и намера вербалним и невербалним путем;
 - Разумевање жеља и потреба друге деце и подстицање детета на сараднички однос и помагање;
 - Подстицање и развој хигијенских и радних навика.
2. **За ученике без тешкоћа у развоју**
 - Развијање осетљивости за потребе вршњака који теже напредују;
 - Подстицање и развијање толеранције и прихватање разлика у начину мишљења и понашања;
 - Развијање мотивације за помагање другом детету;
 - Формирање вредносног система о другом као себи равном.
3. **За родитеље ученика са тешкоћама у развоју**
 - Упознавање са очуваном, а неоткривеним могућностима своје деце;
 - Успостављање реалних очекивања у односу на развојну тешкоћу детета;
 - Овладавање вештинама подстицања дечјег развоја;
 - Тимско праћење развоја детета и могућност активног учешћа у помагању детету;
 - Стручна помоћ у решавању тешкоћа у свладавању наставних програма;
 - Реалнији став и реалистична очекивања о могућем будућем развоју детета.
4. **За родитеље ученика без развојних тешкоћа**
 - Развијање позитивних ставова према праву сваког детета на образовање у границама његових могућности;
 - Оснаживање.
5. **За разредне и предметне наставнике**
 - Развијање и одржавање способности за образовање и васпитање деце са тешкоћама, деце без развојних тешкоћа, обдарене, деце просечних или снижених способности;
 - Стварање позитивне атмосфере у одељењу и развијање интересовања за дете као вредност;
 - Оспособљеност за методичку обраду наставних јединица која је подстицајна за свако дете.
6. **За чланове стручног тима (педагоге, психологе, дефектологе)**
 - Повећавање стручне компетенције за рад у програмима инклузије;
 - Развијање и одржавање позитивних ставова према свој деци;
 - Спремност за помагање родитељима деце са развојним потешкоћама;
 - Инструктивни рад са наставницима;
 - Оспособљеност за сарадњу са медицинским и социјалним установама намењеним деци са развојним тешкоћама.

It's about how we treat each other. Take time to connect.

Детаљније на пану о инклузији који се налази у холу школе, а за заинтересоване на интернет страницама:

- <http://www.inkluzija.org/biblioteka/Vodic-za-unapredjivanje-inkluzivne-obrazovne-prakse.pdf>)
- www.inkluzija.org/
- www.mps.sr.gov.yu/upload/dokumenti/zakoni/Zakon_o_osnovama_sistema_obrazovanja_i_vaspitanja_%20preciscen%20tekst.doc)

ПЕПС-и служба

Историјске занимљивости

Хитлер и Овенс

Џеси Овенс, амерички атлетичар, вероватно је најпознатији учесник Олимпијских игара одржаних у Берлину 1936. године. Освајач четири златне медаље, Овенс је у великој мери обележио ток игара, а његов спортски успех је касније интерпретиран као директни удар на Хитлерову расну политику, дебакл немачких спортиста на ОИ и разлог због кога Хитлер није хтео да честита победницима. Многи од ових навода су, заправо, мистификације и имају мало везе са самим Играма.

Сам Хитлер био је више него свестан могућег политичког значаја олимпијских игара. Требало је свету приказати слику нове, моћне Немачке, уједињене у својој оданости фиреру и његовим идејама. У лето 1936. престале су манифестације антијеврејског расположења, у Берлину су извођени огромни грађевински радови како би се град представио у најлепшем светлу. Препознат је и значај медија: отварање XXI летњих олимпијских игара пратило је десетине сниматеља којима је руководила талентована режисерка Лени Рифенштал, велики број америчких радио станица преузимао је и директно емитовао програм, а више од 3.000 емисија на преко педесет језика извештавало је о дешавањима на играма. Ово су биле и прве игре које су преносене путем телевизијског сигнала. За стране госте приређивани су раскошни приједи којима су нацистичке вође хтеле да импресионирају свет.

Додела медаља на Олимпијским играма 1936. године у Берлину. На првом месту је Џеси Овенс (САД), друго место Карл Лудвиг Лонг (Немачка) и треће место Тацума (Јапан).

Током две недеље спортских надметања највише пажње привукло је освајање четири златне медаље америчког црног атлетичара Џесија Овенса. Опште је познато да Хитлер није хтео да се рукује са Овенсом нити да му честита. Заправо, није ни било предвиђено да Хитлер честита било ком спортисти, па ни Овенсу. Хитлер је својевољно, без знања организатора, честитао освајачима медаља из Немачке и Финске, али је пре завршетка такмичења у скоку увис напустио стадион. Да ли случајно или намерно, то га је спасило недоумице да ли да се рукује или не са Корнелијусом Џонсоном и Дејвидом Албрајтоном који су освојили прва два места на овом такмичењу. И пре него што је Овенс освојио прву медаљу, Хитлера је гроф Баје-Латур обавестио да као почасни гост не мора да честита победницима. Ипак, посредно се може закључити, из доцнијег казивања Балдура фон Шираха, да је Хитлер гајио изразити анимозитет према црним атлетичарима који су наступали за САД. Он је Шираху, вођи Хитлерове омладине, наводно рекао да Американци треба да се стиде што су пустили да црнци за њих освајају медаље.

Приказивање Игара из 1936. године као неуспеха нацистичке политике не одговара историјским чињеницама. Наиме, немачки спортисти су освојили највише медаља, и што је за нацистичко руководство било још важније — свет јесте био задивљен. Пропаганда је успела да покаже да је Немачка јака и јединствена али и отворена за посетиоце из читавог света. Вилијем Ширер, амерички новинар, написао је:

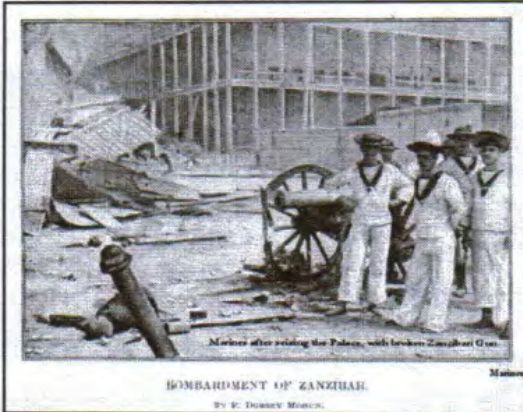
Бојим се да су нацисти постигли пропагандни успех. Као прво, они су организовали Игре на највишем нивоу до сада што је оставило утисак на учеснике. Друго, они су се показали веома пријатни пред посетиоцима, посебно у очима пословних људи.

Валентина Мишковић, VI,

Најкраћи рат на свету

Најкраћим ратом на свету сматра се рат који се збио 27. августа 1896. године између Британске империје и султаната Занзибар, и који је трајао читавих 38 минута. Рат је био објављен у 9.02, а приведен је крају већ у 9.40.

Британски морнари поред заробљеног занзибарског топа, након рушења и заузимања султанове палате.

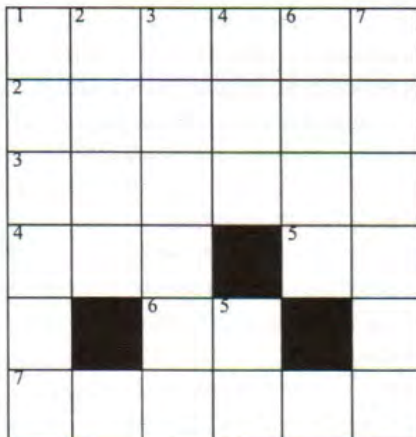
Занзибар је био острвска држава у Индијском океану која је од 1698. до 1858. године била под контролом Оманског султаната, када се издвојила у независни султанат. Султанат је, након периода борбе између Британије и Немачке, постао део британске интересне сфере на економском и трговинском плану. Године 1893. на занзибарски престо ступио је Хамад бин Туваини, изразито пробритански оријентисан султан, што је довело до великог незадовољства међу његовим поданицима, због све већег британског утицаја и контроле у земљи, војске под британским вођством као и укидања уносне трговине робљем, коју су издејствовали Британци.

Три године касније, Хамад је напрасно умро 25. августа 1896. године. Царску палату је још истог дана окупирао Саид Халид бин Баргаш, нећак покојног султана. Британци су, међутим,

желели да на занзибарски престо ставе свог, пробритански оријентисаног кандидата, Хамуда бин Мухамеда. Халид се оглушио на сва упозорења која му је упућивао британски конзул, сакупио је војску у султанској палати и заузео занзибарску флоту која се, додуше, састојала од само једног брода, Глазгов.

Следећег дана, 26. августа, Британци су Халиду послали ултиматум да напусти палату до 9.00 следећег дана, 27. августа, у противном, почеће да пуцају. Сутрадан ујутро, око 8.30, Халид је одговорио да нема намеру да напушта палату јер не верује да ће Британци остварити своје претње. Британци су са својих ратних бродова почели да гађају палату тачно у 9.02. У 9.05, Глазгов је почео да гађа британске бродове, на шта су ови одговорили и потопили га. Халид, видевши да се Британци не шале, побегао је из палате главом без обзира остављајући своје људе да наставе борбу сами. Британци су обуставили паљбу у 9.40 и врло брзо потом заузели палату и поставили Хамуда бин Мухамеда за султана.

Сличне историјске занимљивости погледајте на <http://www.istorijskabiblioteka.com>

ВОДОРАВНО: 1) Настаје балсамовањем, 2) Планина у Турској на коју се насукала Нојева барка, 3) Држава у којој се одиграла Октобарска револуција, 4) Српска краљевска академија, 5) ante meridiem (пре подне), 6) Дршка на виолини, 7) Река у којој је крштен Исус Христ.

УСПРАВНО: 1) Град у којем је настрадао краљ Александар Карађорђевић, 2) Древни град у Месопотамији, 3) Шта се догодило са Хугенотима у Бартоломејској ноћи 1572., 4) Једно од пет Великих језера, 5) Едвард краће, 6) Симбол Ускрса, 7) козачки харамбаша

ЗАГОНЕТКА:

Књиге носи, ал' не учи,
зато теретом ђаке мучи.

Аиђела Милинковић, II₂

Слободан Аксентијевић, проф. историје

Мало језичких (не)доумица...

- а) *Хоћу да се извиним или Хоћу да се извинем?*
 б) *С обзиром на услове у школи, ђаци постижу добар успех или Обзиром на услове у школи, ђаци постижу добар успех?*
 в) *Радује ме што си поправио оцену или Радујем се што си поправио оцену?*

* Многи не праве разлику између глагола извинути и извинити се. Глагол ИЗВИНУТИ СЕ значи извити се: младо дрво може да се извине тј. савије, извије се, као и човек када ради вежбе. Презент овог глагола гласи: извинем се, извинеш се, извине се; извинемо се, извинете се, извину се. Глагол ИЗВИНИТИ СЕ значи дати извињење (извиним се, извиниш се, извини се; извинимо се, извините се, извине се). Кад се даје извињење за нешто што је учињено, а није требало учинити, треба употребити облике глагола извинити се, па ћемо рећи: *Хоћу да се извиним*, а не *Хоћу да се извинем*.

* У говору неких људи чућемо: *С обзиром на високе цене, потрошња гаса је мала или С обзиром на своју искреност, неће далеко стићи*. Неки други би опет рекли: *Обзиром на високе цене, потрошња гаса је мала и Обзиром на своју скромност, неће далеко стићи*. Недоумица је у томе да ли у овим случајевима треба употребити предлог С или не треба. У вези са овим питањем било је доста полемике и утврђено је да је израз с предлогом С (с обзиром на) једино исправан. Према томе, треба говорити и писати: *С обзиром на околности, није могао стићи на време*, а не *Обзиром на околности, није могао стићи на време*. Но, није ово све. Стилисти препоручују да се говори и пише: *С обзиром на то да је још млад, треба му помоћ*, *С обзиром на то да ти грешиш, ја сам у праву*, а не: *С бзиром да је још млад...*, *С обзиром да ти грешиш...*

Александра Плачић, I3

говорити и писати: *Чудите се што вам не пишемо, Чудим се што она неће да дође, Зачудили смо се због вашег поступка, Бринемо се о њиховом здрављу, Интересујем се за њихове песме, Радујем се што си дошао*.

* Неминовно је да су неки страни језици извршили утицај на наш језик. Негативни утицај немачког језика на наш језик довео је до појаве да се глаголи ЧУДИТИ, БРИНУТИ, ВЕСЕЛИТИ, РАДОВАТИ, ИНТЕРЕСОВАТИ употребљавају без повратне заменице СЕ што је погрешно. Због тога се често чују неправилни облици, попут: *Чуди ме да она неће да дође, Чуди вас што вам не пишемо, Зачудио нас је наш поступак, Брине нас њихово здравље, Интересују ме њихове песме, Радује ме што си дошао*. Уместо ових неправилних облика, треба

Емина Ђурић, проф. српског језика

Задњи или предњи; први или последњи

Неки лингвисти су упозоравали да се *задњи* може употребити само у значењу супротном од *предњи*, такође и *последњи* као супротно у односу на *први*. Међутим, јасно је да нема више места тој строгости јер и најпризнатији књижевници употребљавају паралелно *задњи* и *последњи* као супротност првом.

Дакле, **можемо рећи:**

Задњи пут ти кажем. То је била задња прилика да ураде нешто у своју корист, као и:

Последњи пут ти кажем. То је била последња прилика да ураде нешто у своју корист.

Напомена: Обрато није допуштено – **није правилно:** *прва или последња врата на аутобусу*, такође ни: *предњи пут ти кажем*.

Придев *задњи* је придев просторног односа (*предњи-средњи-задњи*), док је *последњи* придев временског односа (*Први балкански рат и последњи ратови на Балкану*) који, по Клајну, може имати и просторно значење (*први, други и последњи ред*).

Горан Савић, проф. српског језика

... и занимљивости

Његова племенитост - КОЊ

Коњи су живахне, паметне и окретне животиње. Према осталим животињама односе се мирољубиво и добродушно, уколико нису нападнути. Претпоставља се да су коња, као домаћу животињу, некако у исто време почели да користе Кинези, Индијци и Египћани.

Домаћи коњ живи у свим крајевима света, претежно у равничарским пределима. То је веома интелигентна животиња коју користе за јахање и вучу.

Коњ једе биљну храну. Када је у покрету, поједе дневно до двадесет килограма сена и педесет килограма зоби. Ако се одмара, поједе око осам килограма сена, два килограма зоби и тринаест килограма јечма. Коњ може да нарасте готово два метра у висину и да достигне тежину до 1000 килограма. Коњи бораве у шталама. Тешко подносе самоћу, па им друштво праве и неке друге животиње, као што су мачка или кокошка.

Постоји више врста коња: јахаћи, теглећи и патуљаста (пони). Према боји длаке називају се различитим именима: *ћогат*- беле боје, *вранац*- црне боје, *алат*- риђ, *рићан*- црвенкасте боје с риђим преливима, *дорат*- риђе боје са црном гривом и репом, *шарац*- шарен, *кулаш*- сив, са пегам.

Чувени коњи у књижевности и историји

Коњ је инспирација и тема бројних књижевних и ликовних дела и налази се у историји и митологији многих народа. Према српској традицији без доброг коња нема ни доброг јунака. Отуда у народним јуначким песмама коњи не заостају по храбрости и подвизима за јунацима који су их јахали. Такви су Дамјанов **Зеленко**, Хајдук-Вељков **Кушља**, крилати **Јабучило** Војводе Момчила, **Шарац** Краљевића Марка, **Вогин** Бановић Страхиње, **Ждралин** Милоша Обилића.

Најпознатији митолошки коњ је крилати **Пегаз**, рођен из љубави Посејдона и Горгоне који је имао задатак да преноси муње и громове Зевсу. Постао је симбол уметности, првенствено песништва.

Најпознатији коњ у историји је **Букефал**, коњ војсковође Александра Македонског. **Инцитат** (Брзоноги), коњ императора Калигуле, никада није изгубио трку и због својих заслуга био је произведен у грађанина Рима, а касније и у сенатора. Као једном од најпоштованијих Римљана подигнута му је коњушница од мрамора.

У књижевности епитет најпознатијег коња припада **Росинанти**, коњу Дон Кихота из истоименог Сервантесовог романа.

Горан Савић, проф. српског језика

Луткарство и у нашој школи

Лутка постоји одувек- отада је људске мисли и потребе за стварањем. Постоји због људске потребе за лепим, потребе за игром. Луткарство је начин да се човек изрази, оно је позоришна уметност, јединствена, као што су: филм, сликарство или музика. Давање живота неживом предмету је посебна чаролија ове уметности, буди машту гледалаца, а машта лутки даје још живота. Лутка живи свој живот на сцени све док је у покрету. Она не глуми, она је то што јесте. Аниматор глуми помоћу лутке, а она га надахњује својим тумачењем лика, јер лутка може бити сведок најлуђих маштарија, које нису доступне живом глумцу.

Прошле године и у нашој школи заживело је луткарство. И то веома успешно!

Учитељице **Зорица Поломац** и **Весна Симовић** припремиле су и на сцену поставиле луткарску представу „**ПОБУНА ВАСПИТНИХ МЕРА**“. Главни носиоци ове представе, који су уложили огроман рад и труд, су наши мали луткари, чланови луткарске групе „Врт детињства“: **Алекса Глишовић** (Каиш), **Иван Миловановић** (Прут), **Урош Казаковић** (Пендрек), **Теодора Отовић** (Папуча), **Тијана Милојевић** (Варјача), **Неда Бакић** (Десна рука) и

Александра Илић (Оклагија).

„Побуна васпитних мера“ је необична луткарска представа, која је едукативно-васпитног карактера и, у својој тематској ширини, не захвата само децу, већ и њихове родитеље и људе уопште. Ликови се кроз динамичан, занимљив и хумористичан садржај обраћају публици, преносећи на њу снажну васпитну поруку.

Прут и каиш, као „најпопуларније васпитне мере“, дижу побуну, јер „не желе више да туку децу“. Прут жели да расте на дрвету и рађа плодове, а каиш да држи панталоне. Побуни се придружују: папуча, пендрек, варјача, оклагија и десна рука, као приручна васпитна средства и такође одбијају да служе у ове сврхе.

Сви они, на крају, шаљу публици поруку да је **лепа реч боље васпитно средство од прута и каиша и само лепа реч је најбољи начин да се у срце малишана усади нит, која ће од њих направити праве и поштене људе.**

„Несташлук се лепше лечи употребом лепих речи!“

Са овом дивном представом, наши луткари су дебитантски учествовали на Регионалној смотри луткарства у Крагујевцу, у оквиру 16. фестивала луткарства основних школа (ФЛУОШ), који организује Министарство просвете Републике Србије - Удружење војвођанских учитеља. Жири фестивала, пошто је одгледао 46 представа у 5 градова Србије (Сомбор, Зрењанин, Ниш, Крагујевац, Ваљево), представу „Побуна васпитних мера“ је сврстао у три најбоље, чиме су наши луткари стекли право учешћа на Републичкој смотри 22. и 23. априла у Новом Саду. Наша луткарска група је у Новом Саду провела два незаборавна дана. Осим што су се дружили са својим вршњацима луткарима, наступали су у дивном Позоришту младих, гледали су заиста изванредне представе, обилазили град и, на крају, као најважније, добили **ДВЕ ДИПЛОМЕ** (за креацију лутака и за успешно изведену представу). Изузетно задовољни и са пуно лепих утисака, вратили су се кући, у нади да ће се ово поновити и следеће године.

Наша луткарска група „Врт детињства“ постигла је следећи успех већ након неколико дана од повратка из Н. Сада, када су на Фестивалу „Школска сцена“ у нашем граду освојили Гран при у категорији луткарских представа и тако донели нову победу својој школи.

Мини интервју са „луткарима“

☉ *Како си ти доживела ову представу?*

Тијана: Ову представу сам доживела као једну веома поучну причу.

☉ *Који ти се лик највише допада, не рачунајући своју улогу?*

Александра: Највише ми се допада папуча, јер је много смешна и само брбља!

☉ *Да ли све треба да се решава батинама?*

Урош: Не. Довољна је само лепа реч.

☉ *Намераваш ли и даље да се бавиш луткарством или да учествујеш у другим представама?*

Алекса: Да. Желео бих и даље да се бавим глумом, да се такмичим и да увек побеђујем!

☉ *Какав је осећај док глумиш пред публиком, која те не види?*

Теодора: Лепо је, јер нема треме. Али, волела бих да наступим и пред публиком, јер немам трему.

☉ *Да ли си задовољан представом или је могло*

бити боље?

Иван: Да, веома сам задовољан. Могао бих само мало поправити изговор неких речи.

☉ *Која је порука представе?*

Неда: Ништа не треба решавати батинама, већ само лепим речима!

Оно што су мали луткари пожелели прошле године, то им се и остварило. Ове године, заживела је нова луткарска представа „ВОЗИЋ ТУТУТКО- ПРИЧА О ЉУБАВИ И ПРИЈАТЕЉСТВУ“, коју су на сцену поставиле учитељица **Зорица Поломац** и вероучитељ **Јелена Машиић**. Носиоци главних улога су ученици трећег и четвртог разреда: **Алекса Глишовић** (Возић Тутутко), **Тијана Милојевић** (Сомица), **Теодора Отовић** (Кукавица), **Неда Бакић** (Човечија рибица), **Вук Милић** (Јавор), **Невена Миленковић** (Сом) и **Иван Миловановић** (Кечига). Испричали су лепу причу о љубави и пријатељству и публици показали колико је битно имати **правог и искреног друга**.

Главни ликови у овој причи о љубави и пријатељству су, као дете, неискусни возић Тутутко и његов пријатељ Јаворово дрво. Желећи да помогне Јавору, свом пријатељу, да на себи задржи птицу Кукавицу, Тутутко одлази до реке да тамо потражи одговоре на питања о љубави. После невоље у коју је упао, јер се заглавио у реци, и разговора са Сомом, Сомицом, Кечигом и Човечјом рибицом, враћа се са одређеним искуством и помаже свом пријатељу Јавору.

Са својом новом представом група „Врт детињства“ учествовала је на Регионалној смотри луткарства у Ваљевоу, у оквиру 17. фестивала луткарства основних школа (ФЛУОШ). Жирију су се лутке и ова прича толико допали, да је после одгледане 33 представе у шест градова широм Србије, представу сврстао у шест најбољих у Србији у обе категорије и тиме их пласирао на 17. ФЛУОШ, који је одржан 15. и 16. априла 2011. године у Новом Саду. На Фестивалу су учествовале, поред 6 представа из Србије, и две представе из Републике Хрватске и Републике Босне и Херцеговине. Овај Фестивал нема изразит такмичарски карактер, тј. не проглашавају се прва три места, већ само најбоља представа у целини. Представа „Возић Тутутко“ добила је диплому стручног жирија за успешно креиране лутке. Иначе, представа је занимљива, па је и код публике и код чланова жирија изазвала одушевљење и тако се показала као право освежење Фестивала. Тако су се мали луткари са својим учитељицама, као и прошле године, дивно провели у прелепом Н.Саду.

И ове године, наступају на „Школској сцени“ и, наравно, надају се успеху.

Тамара Плачић, IV₁

Цртамо, пишемо, стварамо...

Мудри гавран

Гавран је летео изнад кокошињца старог пријатеља петла. Спази лију како се прикрада, реши да спасе пријатеља и врати лији мило за драго. Брзо се досети да направи маску пса. Прерушен у пса тихо се прикраде и залаја на лију. Лија се препаде од јаког лавежа и поче да бежи главом без обзира. Никада се није вратила. Петао потрча гаврану у загрљај, захвалан што му је спасао живот и позва га на гозбу.

Немања Станојевић, VII₂

Боривоје Катанић, II₂

Драга личност мог детињства

Има пуно личности које ценим и поштујем. Ипак, најважнији су ми моји родитељи. Посебно бих издвојио своју мајку.

Она има црну дугу косу и браон очи. Средњег је раста и за мене је најлепша на свету. Моја мајка је осећајна, пажљива према свима, а посебно према мени. Увек је ту када ми треба. Често зна да ме грди или критикује, али све то је за моје добро. Помаже ми и подржава у свим мојим активностима. Труди се да свима у породици удовољи. Јако је брижна, као и већина мајки које познајем. Као и свој деци света, мени је моја мајка најважнија. Волим је бескрајно.

Алекса Глишовић, IV₃

Кад мама меси

Пришти брашно на све стране,
меси мама колач без мане.

По кући се мирис шири,
а мачка у рерну вири.

Гледам ја мамин послитић,
и нестрпљиво чешкам носитић.

Меси мама као змај,
а ја гледам тај рај!

Анђела Грујовић, V₁

Ја сам пчела

Стигло је пролеће и у мој крај. Жељно сам га чекала, јер ми је досадило да више седим у кошници.

Сви се радују пролећу, јер природа зелени, а и време је све лепше. Животиње се играју, као и деца. Људи уживају у лепом времену, а моји пријатељи из кошнице и ја припремамо се за излазак у природу. Срећни смо јер после дужег дремања можемо да протегнемо своја крила. Тај опојни мирис природе, прелепе боје цвећа и дрвећа, маме нас да изађемо и весело скакућемо са цвета на цвет. Весели цвркул птица, чаврљање деце, топли сунчеви зраци, прелепе пролећне боје, обавестили су нас да је пролеће стигло и донело радост и у нашу кошницу.

Јелена Пршић, III₁

Драга личност мог детињства

Моја прабаба зове се Селена Грујић. Зовем је бакица. Има седамдесет седам година. Вредна је и племенита. Сви је у фамилији воле.

Теодора Дамљановић, V₁

Она је жена нижег раста, седе косе и црних очију. Увек на глави носи мараму. Када направим неки несташлук, она не каже мојим родитељима. Када дођем у село, увек ме дочека са осмехом на лицу. Понекад са њом чувам овце. Када заврши са послом, нађе времена да буде са мном и са мојом сестром. Сваког јутра заједно пијемо белу кафу, а увече гледамо „Слагалицу“. Понекад будем љубоморна када моја сестра ускочи у бакино крило.

Радујем се сваком доласку у село, а бакица ме увек обрадује неким поклоном. Много је волим.

Марија Марковић, III₃

Маслачак

Маслачков се цвет,
спремιο за лет.
На главицу жуту
једног летњег дана,
ставио капицу
са хиљаду падобрана.

Сада само чека
ветрић издалека,
или дечја уста
да уз смех и буку,
беле падобранчиће
дуну из руку.

Сретан се распрши
на све стране света,
да идуће године
поново процвета.

Кристина Михаиловић, III₂

Цртамо, пишемо, стварамо...

Очију твојих да није

Ех, тај базен

Лети базен воле сви,
ал' овај је најбољи.
А зашто је тако
рећи ћу вам сад:
'Има чисту воду
и највећи хлад'.

И још једна предност
базена је овог,
још нам распуст не прође,
ми жељни смо новог.

Где се базен налази,
нећете сазнати.
Купаћу се сама,
јер кад бих вам рекла,
била би реклама.

Емилија Вучићевић, VI₂

За све нас битно је да имамо некога ко нас воли, ко је увек ту за нас и ко увек прискочи у помоћ када је то потребно. Једино љубав и присуство вољене особе може нас учинити срећним.

Тај осмех, те очи које засијају кад год их погледам, и те нежне речи које чујем кад ми је најпотребније, чине ме срећном и усхићеном. Без тога не бих могла да замислим свој живот. Његове очи дају ми снагу, веру и наду да остварим и оно немогуће. Кад их не видим, осећам тугу. Када сам поред њега, заборавим на све, једино ми је он битан. Поред њега време лети муњевитом брзином, а када није у мом друштву, дан може да траје читаву вечност. Његов осмех, који га чини најлепшим, у најгорим тренуцима даје ми снагу да прегурам све. Да није његових очију, осећала бих се као да сам изгубила део себе.

Миљана Живановић, III₂

Љубав је најлепше осећање које је Бог подарио људском роду. То осећање у нама буди срећу и чини нас полетним. Без ње, као и без вољене особе, живот не би имао смисла.

Кристина Јоксић, VIII₂

Осмеха твога да није

Песма *Очију твојих да није*, песника Васка Попе, на изузетан начин и у метафорама, које су ретке и непоновљиве, описује љубав мушкарца према жени и то кроз најлепшу хармонију коју је човек упознао.

У првом стиху песник описује очи драге, које га асоцирају на небески, ведри и сафирни свод и његову душу чине сјајном, осветљеном и радосном. Небо је метафора за осећај слободе, безбрижности и бесконачне хармоније. Да нема тих очију, душа би била сива, пушта и празна.

Милица Михаиловић, VII₁

Смех жене је такође нешто чаробно. Као ехо се шири и помера зидове, који временом нестају у очима песника, који га употпуњује и чини да машта и да ствара лепа дела, било да су она сликарска или песничка. Све ово сугерише да је љубав најјаче осећање. Славуји, који су метафора за глас жене, окружују га песмом која је опојна, пријатна и разнежујућа. И отуда врбе које су персонификоване, означавају људска бића која употпуњују ту заједничку срећу и простор. Да би небо било потпуно, краси га сунце и управо њене руке га пристижу, после чега се ствара топлота, нежност и потпуно задовољство. Човек, када гледа вољену особу, престаје да осећа шта се дешава око њега, и тај смех и глас постају најлепши звук, као звук лире, док се покрети успоре и тада човек изгуби појам о времену. Човек би помислио да у том тренутку има све на свету.

Љубав је осећање које је настало резултатом других осећања човечијих, могућих и немогућих и само тај мали човек може кренути у корак са гигантом који се зове љубав.

Димитрије Таловић, VIII₁

Не одустај

Кад изгубиш наду,
веруј, насмеј се,
јер само они који верују,
добију оно за чим трагају.

Кад снови ти се сруше,
многи те изневере,
веруј, јер ти постојиш!

Не одустај никада,
јер на крају срећна звезда
увек засија.

Ана Јоксић, VI, Враћ.

Кутањ за осмаке

Његово величанство... ЗАВРШНИ ИСПИТ

Основни недостаци квалификационог испита били су, на пример, да се ученици и школе фокусирају само на учење српског, односно матерњег језика и математике. Поред тога, припрема ученика за полагање квалификационог испита подразумевала је постојање збирки задатака, које су објављиване неколико месеци пре квалификационог испита, а пред ученицима су се на тестовима налазили задаци из тих збирки, углавном потпуно исти или са мањим изменама. Овакав приступ имао је веома негативан утицај на процес учења и припремања ученика за полагање.

Имајући то у виду, а у циљу побољшања васпитно - образовног процеса, уведен је **ЗАВРШНИ ИСПИТ**.

Због потребе да се образовни систем припреми за увођење завршног испита, промене се уводе постепено. У наредних неколико година постепено ће се повећавати број непознатих задатака,

односно задатака које ће ученици први пут решавати на тесту, тако да на завршном испиту за школску 2013/2014. годину неће бити задатака које су ученици користили током припреме за полагање.

Садржај завршног испита по програмима за школску 2011/2012, 2012/2013. и 2013/2014. годину постепено се мења до школске 2013/2014. године, по обиму и структури, и то повећањем броја предмета који се полагају и повећањем броја непознатих испитних задатака у тестовима.

Ученици који завршни испит полагају након завршетка наставне 2011/2012. године (следеће школске године- садашњи седмаци), тај испит полагају из два предмета, и то из српског, односно матерњег језика и математике. Тестови ће имати 25% потпуно познатих задатака, претходно објављених у збирци задатака, 25% делимично познатих задатака, насталих делимичном изменом задатака који су већ објављени у збирци задатака и 50% задатака чији садржаји и решења нису садржани у збирци.

Завршни испит за ученике који тај испит полагају након завршетка наставне 2012/2013. године (садашњи шестаци), састојаће се од два предмета, и то из српског, односно матерњег језика и математике, а тестови завршног испита имаће 25% делимично познатих задатака и 75% потпуно непознатих задатака.

Ученици који заврше осми разред у школској 2013/2014. години (садашњи петаци), полагају завршни испит тестирањем из предмета српски језик, односно матерњи језик, математика и тестирањем комбинованим тестом из наставних предмета и то: историје, географије, биологије, физике и хемије. Тестови завршног испита састављени су од непознатих задатака.

Завршни испит заснован је на образовним стандардима (искази који описују знање и вештине које очекујемо да ученик покаже на одређеном нивоу постигнућа и они садрже описе суштинских знања и умења која ученици треба да поседују на крају одређеног нивоа образовања) за крај обавезног образовања, који су дефинисани на три нивоа постигнућа – основном, средњем и напредном нивоу. Нивои образовних стандарда описују захтеве различите тежине, од једноставнијих ка сложеним. Сваки наредни ниво подразумева да је ученик овладао знањима и вештинама са претходног нивоа.

Основни ниво постигнућа чине знања, вештине и способности којима је овладало више од 80% ученика, средњи ниво постигнућа чине знања, вештине и способности којима је овладало око 50% ученика, а напредним нивоом постигнућа овладало је око 20% најбољих ученика.

У тестовима које ће ученици решавати на завршном испиту наћи ће се задаци којима се испитује оствареност образовних стандарда са основног, средњег и напредног нивоа, дакле, пред ученицима ће се наћи задаци различите тежине и сложености. Тестови су конципирани тако да обухвате све нивое знања и све садржаје који су процењени као темељни и од суштинског значаја за наставак школовања.

- У Србији има око 80.000 ученика осмог разреда

- Ученик по основу успеха на завршном испиту може да оствари највише 40 бодова, а по основу општег успеха највише 60 бодова
- Завршни испит одржаће се током два дана (један дан – један предмет), а тест за сваки предмет ће трајати 120 минута
- Збирке имају између 310 и 350 задатака. Поред задатака, збирке садрже решења и листу образовних стандарда на основу које су припремљени задаци
- Збирке задатака у електронској форми могу се преузети са интернет сајтова Министарства просвете: www.mp.gov.rs и Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања: www.ceo.edu.rs
- На тесту из српског, односно матерњег језика, биће 20 задатака, као и на тесту из математике
- Сваки наставник је обавезан да у оквиру припремне, а не редовне наставе, припрема ученике за завршни испит. Припремна настава обухвата 10 одсто од фонда часова
- Завршни испит ученици ће полагати у основним школама у којима су завршили осми разред

Спорт

Од објављивања прошлог броја часописа наши другари учествовали су на спорским такмичењима и више пута нас обрадовали. Највише радости подарили су нам фудбалери освајањем првог места на Светосавском турниру и то 2010. и 2011. године. У препуној хали „Бреза“ навијали смо из свег гласа за наше другаре и на крају славили заслужену победу и поново вратили прелазни пехар у нашу школу. Успешне су биле одбојкашице и кошаркаши који су у прошлој сезони освојили прво место на општинском и друго место на окружном такмичењу.

Најуспешнији у појединачној конкуренцији био је **Владимир Маринковић**, победник на окружном и други на регионалном такмичењу у трци на 100 метара. Због неискуства није се пласирао на републичко такмичење, али је ту грешку исправио на Републичком атлетском првенству само месец дана касније освојивши прво место у бацању диска и друго место у трци на 100 метара. Због остварених резултата на такмичењима, Општински Спортски савез прогласио је **Владимира Маринковића** за најперспективнијег младог спортисту у 2010. години. У конкуренцији младих талентованих спортисткиња друго место припало је **Емилији Вучићевић**, ученици 6. разреда наше школе.

На такмичењима запажене резултате постигли су: **Милица Михаиловић**, **Кристина Љубинковић**, **Кристина Маркељић**, **Милица Љубинковић**, **Јована Сретеновић**, **Јована Грујовић**, **Бојана Јовичић**, **Александра Кизић**, **Катарина Голе**, **Емилија Јоксић**, **Александра Марковић**, **Ања Живановић**, **Дарко Павловић**, **Стефан Ђорђевић**, **Божидар Шобат**, **Миљан Рогановић**, **Стефан Милосављевић**, **Стефан Пајовић**, **Давид Николић**, **Марко Шмркић**, **Виктор Вујовић**, **Андрија Ђунисијевић**, **Марко Јевтовић**...

Желимо им пуно среће и на будућим такмичењима.

Милица Михаиловић и Јована Грујовић, VII,

Дечја недеља

Обележавање Дечје недеље у нашој школи ове године започето је под мотом: **ЗАСТАНИ СВЕТЕ, БАР ЗА ТРЕНУТАК, ДА ДЕЦА НАЂУ СИГУРАН КУТАК!**

Читањем стихова из *Буквара дечјих права* и бројним активностима које су реализоване у школи у периоду од 4. до 10. октобра, настављена је традиција обележавања овог дечјег празника.

Посебно издвајамо акцију *Садимо дрво*. По једно дрво засадили су ученици свих разреда у

матичној школи и ученици издвојених одељења у Враћевшници и Сврачковцима. За ову акцију запослени школе посебну захвалност изражавају Шумској управи у Горњем Милановцу, ђачком родитељу Миливоју Михаиловићу и пејзажном архитекти Зорици Толић.

У току Дечје недеље спроведена је и хуманитарна акција сакупљања воћа за потребе Црвеног крста и ликовних средстава за предшколце.

Гордана Урошевић, учитељица

Од свега по мало...

Разговарали смо са Стеваном Туловићем, нашим другаром, који је учествовао на неколико републичких такмичења и који је један од најбољих ученика који је икада учио у нашој школи.

1. Шта те је мотивисало да учествујеш на толико такмичења?

Мотивисало ме је то што увек можеш нешто ново да измислиш помоћу знања из више предмета.

2. Да ли наставници у нашој школи довољно мотивишу ученике да се заинтересују за садржаје који нису део редовне наставе?

Има тога, али све зависи од предмета до предмета тј.

од наставника до наставника.

3. Који ти је омиљени предмет и зашто?

Омиљени предмет ми је физика јер то знање могу да применим.

4. Омиљена анегдота са часа је?

Када смо питали наставника географије шта ћемо радити тога дана на часу, а он нам одговорио: "Седимо и гледамо се".

5. Како попуњаваш време ван школе?

Доста читам и играм игрице на француском језику и тако га, истовремено, и учим.

6. Хоби?

Склапање макета.

7. Омиљено јело?

Мамин пасуљ.

8. Држава из снова?

Француска

9. ТВ канал?

"National Geographu"

10. Цртаћи или играни филмови?

Играни филмови

11. Домаћа или страна музика?

Домаћа

12. Црвено-бело или црно-бело?

Црвено-бело

13. Море или планина?

Море.

14. Шта би променио у нашој школи?

Карту Србије. Превише је исцепана!

У рубрици коју смо покренули пре пар бројева, овога пута, представљамо Весну Ацовић, професора историје

1. Због чега сте одлучили да студирате историју?

Због тога што сам волела приче, а историја ми је личила на једну причу.

2. Шта највише волите у раду са децом?

Највише волим осећај опуштености и задовољства.

3. Који Вам је био омиљени предмет током школовања?

Историја, наравно!

4. Председник сте Општинског Одбора Црвеног крста Горњи Милановац, откуд ви ту?

Почела сам као волонтер, а затим сам наставила да се бавим овим хуманим послом.

5. Коју врсту музике слушате?

Слушам различите жанрове музике, али то не значи да слушам све редом.

6. Да ли Вам је нека генерација посебно прирасла срцу?

Па јесте, генерација '91.

7. Какав осећај буди у вама долазак нове генерације?

Буди осећај задовољства, јер имам прилику да будем део њиховог живота.

8. Ваша порука будућим генерацијама?

Што дуже задржите дете у себи.

9. Звезда или Партизан?

Звезда.

10. Сукња или панталоне?

Сукња.

11. Зимовање или летовање?

Летовање.

12. Село или град?

Град.

13. Чај или кафа?

Чај.

Јована Грујовић, VII₁

МАТЕМАТИКА- такмичење

И ове године ученици наше школе учествовали су на такмичењима из математике и остварили одличне резултате. На општинском такмичењу одржаном 5. марта 2011. освојили смо сва прва места у старијим разредима (Марија Петровић, Павле Прокић, Милица Михаиловић и Стеван Туловић). Запажен успех остварили су још и Лазар Јонтуловић, Кристина Јовичић, Богдан Јоксић и Димитрије Таловић који су освојили трећа места, а одлично знање показали су и ученици трећег и четвртог разреда.

На окружном такмичењу одржаном 9. априла 2011. у Ивањици Стеван Туловић заузео је прво место и пласирао се на републичко такмичење. Око 120 ученика од 2. до 8. разреда учествовало је на математичком такмичењу „Мислиша“, на којем је Марија Петровић освојила треће место, а 13 ученика наше школе добило је похвале за постигнуте резултате на овом такмичењу.

Марина Николић, проф. математике

Такмичење у прављењу венчића у ОШ "Десанка Максимовић"

Поводом хришћанског празника Цвети, на идеју наставника и ученика наше школе, организовано је такмичење у прављењу венчића. Учесници су били ученици матичне школе и школе у Враћевшници. На такмичењу су учествовали ученици и млађих и старијих разреда, а од 30 изложених венчића, 18 је учествовало у појединачној, а 12 у екипној конкуренцији. Жири, који су сачињавали учитељица **Зорица Поломац**, вероучитељица **Јелена Машић** и фотограф **Глишо Шишовић**, прогласио је победнике и награде за прва три места у обе конкуренције.

У појединачној, награде су освојили:

1. **Ива Глишовић** (I₂)
2. **Кристина Николић**, Враћевшница
3. **Стеван Стевановић** (III₁)

а похваљени су: **Емилија Колашинац** (I₁), **Валентина Васовић** (II₂) и **Анђела Грујовић** (V₁)

Екипно:

1. **Данијела Ковачевић** (VI₂) и **Сара Ковчевић** (II₂)
2. **Вања, Каћа, Сара, Милутин, Никола и Јован** (VI₁)
3. **Марија Петровић** (V₁) и **Александра Илић** (V₁)

А похваљене су екипе у саставу: **Драгана Ратковић** и **Кристина Шутић** (VI₂), **Александра** и **Марија Виријевић** (Враћевшница) и **Мартина Живковић** и **Сара Павловић** (Враћевшница)

Након проглашења победника, подељене су награде које је обезбедила компанија „Swisslion Takovo“. Након такмичења сви присутни ученици и родитељи послужили су се грицкалицама и соковима у холу школе.

Милица Вујовић,

На ливади

На ливади сам. Само трчим, јурим, осећам...

Знате, неко каже: *Идем од немила до недрага*. Ја бих рекао: *Лутам од мила до драга*.

Моја чула сада непрестано бубре. Увиђам колико је живота. Чујем разне инсекте, ветар који пролази кроз младу луцерку, меденицу овна предводника на оближњем брду. Немир. И ветар. Ветар зуји, ветар лепрша, ветар лелуја кроз младу луцерку...

Чујем жубор потока који клизи и слива се у вир, дом десетине пуноглаваца. Чујем оца како откива косу, ал' ми лепо, *не могу да грешим душу*. Чујем шиштање гуштера и змија, њихов загонетан језик. Диван осећај. *Хвала ти Боже!*

Осећам ужитак хлада на вреломе сунцу. Осећам како ми сунце пара тело, али не и душу. Пара и душу, заправо, али оном, мајчинском топлотом. Ипак, ја и тада нисам срећан. Поред свих ових лепота, нешто недостаје, чепрка нешто на дну срца. Нешто нејасно, близу и далеко.

Тада чујем глас мајке који позива на ручак, песму безбрижне сестре, бридак звук очеве косе која пролази кроз детелину. Е, тада сам срећан! Потпун! И још једном:

Хвала ти Боже!

Давид Николић, VIII, Враћ.

Црвени крст

Сваке године двадесетак ученика петог разреда наше школе пријави се у чланство Црвеног крста и као почетници прођу одређену обуку. Та обука обухвата учење историјата Црвеног крста, учење о заразним болестима и обуку прве помоћи. Неки од њих постану

чланови екипе подмлатка прве помоћи. Неки ученици седмог разреда наше школе чланови су ове екипе. Сви ми у Црвеном крсту смишљамо и организујемо разне акције, као што су: „Дан борбе против сиде“, акција давања крви, међународни дан борбе против дроге... Ми, такође, организујемо журке да бисмо помогли болесној деци, а недавно смо сакупљали помоћ и за Јапан. Црвени крст Србије заузео је пето место по висини прикупљене помоћи Јапану у свету. Ми смо сакупили доста новца у акцији "Крос за срећније детињство" у

чему је и наша школа учествовала. Екипа прве помоћи Горњег Милановца прошле године учествовала је на републичком такмичењу у Краљеву и заузела једно од бољих места. На конкурс „Крв живот значи“ прву награду добила је **Јелена Марковић**, ученица шестог разреда наше школе у Враћевшници.

Позивамо све ученике добре воље да постану чланови Црвеног крста.

Милица Мишовић, VII₁

Жеља

На свакој улици, на свакоме углу,
угледамо болесно дете и осетимо
тугу.

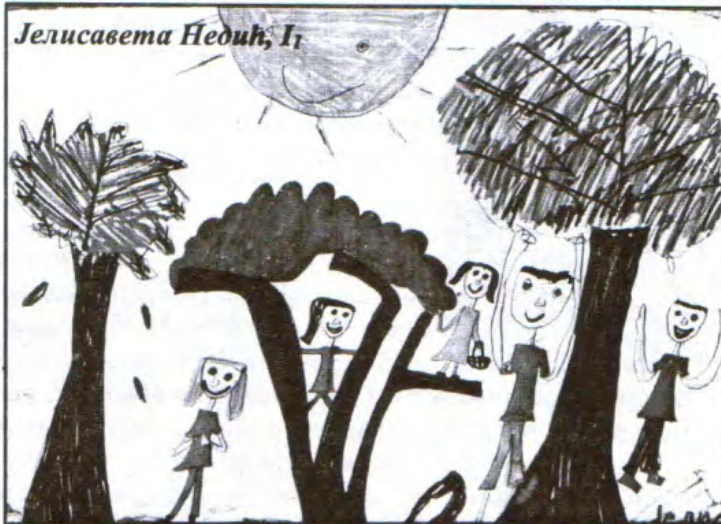
Здраво дете има много жеља,
а болесно само једну –
– да дочека здраво годину наредну.

Дан се полако гаси,
а у њима нада све већа,
замишљају како ће јелку да краси
њихова велика срећа.

Доста им је белих мантила,
да је здрава, једна је девојчица снала,
осмех наш њима много значи
јер тако им поручујемо: „Заједно смо
јачи!“

Јелена Марковић, VI, Враћ.
(песма је награђена на конкурс
Црвеног крста)

Јелисавета Недић, I₁

Мој омиљени надимак

Мој омиљени надимак је Соњчек. Волим свој надимак и када ме другари у школи тако називају. Дала ми га је другарица Сара Цветковић и поносна сам на њега.

Соња Савић, I₁

Продужени боравак

На задовољство многих и у нашој школи отворен је продужени боравак, односно, продужени васпитно-образовни рад. Организован је за ученике првог разреда.

Рад у боравку одвија се у две смене, пре подне од 7:30 до 13:00 и после подне од 11:10 до 16:00. Увођење продуженог боравка, донело је добит за децу, родитеље и школу.

Простор је функционално и естетски уређен, тако да га деца доживљавају као свој и веома доприноси бољем односу ученика према школи. Организовање разних активности у овом простору утиче на развијање радних навика, осамостаљивање ученика, међусобну сарадњу, као и на њихов емоционални и социјални развој.

Образовно- васпитни рад подразумева: објашњавање, пружање помоћи у савладавању, увежбавању и систематизацији наставних садржаја, као и рад са ученицима који показују посебно интересовање за продубљивање градива.

Слободне активности изводе се у учионици и ван ње. У оквиру њих, реализују се радионице које подстичу емоционално-социјални развој, креативност и машту, општу културу и животне вештине. Активности ван учионице подразумевају организоване посете разним местима у граду, уређивање школског дворишта, сарадњу са другим школама и др.

Сања Антонијевић, учитељица

Моји утисци о продуженом боравку

Када сам ушао у учионицу за продужени боравак, задивило ме је то што имамо телевизор, компјутер, шарене табуриће... Зид учионице ми је посебно привукао пажњу јер је дивно осликан. Радијатори су, такође, веома лепо обојени су црвеном, жутом и зеленом бојом. Лепшу учионицу нисам видео!

У боравку је свакога дана другачије и зато ми је занимљиво. Учитељица Сања нам помаже да урадимо домаће задатке, објасни оно што нам није јасно и задаје разне задатке, да би увежбали оно што смо научили на часовима. Поред учења, имамо пуно времена и за игру, дружење, гледање цртаћа, глуму, слушање музике. Често правимо маштовите и украсне предмете од материјала које до сада нисам користио.

Радо се сећам дана када смо правили Снешка Белића. Били смо веома срећни и поносни јер нам је Снешко био велики и веома леп.

Ускоро ће пролеће, тако да ћемо више времена проводити напољу. Посетићемо разна места у граду: библиотеку, галерију, музеј, фабрике... Највише се радујем сусрету са друговима из других школа.

Волео бих и следеће године да идем у продужени боравак.

Ђорђе Михаиловић, П3

Овако се радило и градило

